

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010469
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010469.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi, v trestnej veci obžalovaného

C. R.,
nar. X.X.XXXX v T., trvale bytom F. H., P. XXX/X, t.č. bytom H., U. XX/X - K.
ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/110/2016-180 zo dňa 12.5.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/110/2016 zo dňa 12.5.2017 bol obžalovaný C. R. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, v spojení s § 138 písmeno j) Trestného zákona, pretože dňa 28.3.2015 v čase okolo XX,XX hodiny v H. na K. na P. na sídlisku J., na parkovisku vedľa chodníka medzi vchodmi č. XX až XX bytového domu č. XXX, kopal do náhodne vybraných osobných motorových vozidiel, čím spôsobil na osobnom motorovom vozidle zn. C. P., M., evidenčné číslo H.U, vlastníkovi vozidla poškodenému E. S., nar. 6.XX.XXXX, trvale bytom Na P. XXX/XX, H., preliačením pravého predného blatníka škodu vo výške 96, - eur na osobnom motorovom vozidle zn. J. I., T., evidenčné číslo H., vlastníkovi vozidla poškodenému A. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. - T. XXX, okres H., preliačením pravého predného blatníka škodu 96, - eur, na osobnom motorovom vozidle zn. S. E., J., evidenčné číslo H., vlastníkovi vozidla S. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. P. XXX/XX, H., prasknutím pravého predného blatníka škodu 143, - eur, ktorého práva prešli na pZ. T., IČO: 00 151 700, a na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda M., T. evidenčné číslo XJXXXXX, vlastníkovi vozidla poškodenému O.. S. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. P. XXX/XX, H., preliačením a spôsobením diery v pravom prednom blatníku škodu 100, - eur, teda celkovo škodu vo výške 435, - eur.

Bol za to odsúdený podľa § 245 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/158/2015 zo dňa 20.4.2016, právoplatný 20.4.2016, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodeným A. P., nar. XX.X.XXXX v Q., trvale bytom B. - T. XXX, škodu vo výške 96, - eur, S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. republika, H. X E., Z. XXXX/XX, škodu vo výške 100, - eur, S. G., nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom H., Na P. XXX/XX, škodu vo výške 293, - eur, Spoločnosti I. - J. H. T., O.: 00151700, škodu vo

výške 142,13 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku súd poškodeného S. K. nar. XX.X.XXXX, bytom M. S. H. X - E., Z. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním prokurátora, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor súdu prvého stupňa vytýkal, že tento neprihliadal na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, keď existovala jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák. a pri tomto ich pomere prichádzalo do úvahy použitie § 38 ods. 4 Tr. zák., teda zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Sadzba by teda nebola v rozpätí 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov, ale 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Ak bol súd toho názoru, že bolo potrebné aplikovať § 38 ods. 7 Tr. zák., kedy sa pri súčasnom použití § 41 ods. 2 Tr. zák. nepoužijú ustanovenia § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák., malo to byť uvedené vo výroku o treste, pretože inak je takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že uloží obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody za použitia ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/158/2015 zo dňa 20.4.2016, právoplatného dňa 20.4.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je síce čiastočne dôvodné, avšak vzhľadom k tomu, že podľa názoru odvolacieho súdu bol trest obžalovanému uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby, nie je potrebné napadnutý rozsudok meniť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní preskúmal tento výrok len z hľadiska možného pochybenia, ktoré by zakladalo podanie dovolania, pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Po preskúmaní výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ obžalovanému nepriznal priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., čo odôvodnil tým, že mu ukladal trest súhrnný za použitia § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák., teda za použitia tzv. asperačnej zásady, na podklade ktorej bola zvýšená horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a tým by došlo k dvojitému pričítaniu okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby. Toto pravidlo platí totiž iba v prípade, ak by súd aj skutočne uložil trest v rámci takto zvýšenej hornej hranici trestnej sadzby a nie tak, ako to urobil súd prvého stupňa, že uložil obžalovanému trest na spodnej hranici trestnej sadzby § 245 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 3 rokov. V tomto smere je teda odvolanie prokurátora dôvodné.

Na druhej strane však odvolací súd sa nestotožnil, že obžalovanému bolo potrebné pri ukladaní trestu aplikovať aj použitie ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák., a to priťažujúcu okolnosť, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia. K tomu je potrebné uviesť, že prvé odsúdenie Okresným súdom Prievidza sp. zn. 1T/158/2011 zo dňa 5.3.2012 má obžalovaný zahladené amnestiou prezidenta republiky a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Pokiaľ sa týka druhého odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/198/2013 zo dňa 20.12.2013, z výkonu tohto trestu bol obžalovaný podmienene prepustený a skutok, ktorý je predmetom tohto konania spáchal v priebehu skúšobnej doby podmienene prepustenia. Ak súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní prihliadol na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., teda o nepoužití ustanovení upravujúcich možnosť podmienene odkladu výkonu trestu, pretože obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nie je možné potom podľa názoru odvolacieho súdu zároveň aplikovať u obžalovaného aj ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák. vo vzťahu k tomuto odsúdeniu. K tretiemu odsúdeniu sp. zn. 2T/158/2015 zo dňa 20.4.2016 bol ukladaný súhrnný trest a teda toto nie je možné vyhodnotiť ako priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v predchádzajúcom odsúdení.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou prokurátora, že by bolo potrebné u obžalovaného pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák., teda doznanie sa a úprimné oľutovanie. Odvolací súd má u tohto obžalovaného pochybnosti o jeho úprimnej ľútosť, ktorú vyslovil aj v predchádzajúcich

konaniach a napriek tomu sa znovu dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Na druhej strane však vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní prichádzalo do úvahy priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Na tom nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že v predchádzajúcom konaní Okresného súdu Prievidza sp. zn. 23T/158/2015 zo dňa 20.4.2016, ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest, si obžalovaný takúto poľahčujúcu okolnosť nevytvoril. Odvolací súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach už vyslovil názor, že trest sa z takéhoto rozsudku preberá so všetkými poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, ktoré vtedy boli použité, je viazaný len výmerou tohto trestu, keď nový ukladaný trest nemôže byť od neho nižší, ale pokiaľ si obžalovaný v novom konaní vytvorí nové poľahčujúce okolnosti, je potrebné tieto aplikovať pri rozhodovaní o novom súhrnnom treste. Vychádzajúc z uvedeného je teda zrejmé, že u obžalovaného bolo možné aplikovať priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., čím u neho prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v rámci trestnej sadzby od troch rokov do desať rokov a osem mesiacov. Keďže trest, ktorý bol obžalovanému uložený, bol uložený v intenciách tejto trestnej sadzby, aj keď na spodnej hranici, odvolací súd ho považuje za trest primeraný a zákonný a preto nepovažoval za potrebné len z dôvodu priznania vyššie uvedenej poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti rušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodovať sám a ukladať obžalovanému rovnaký trest, ako súd prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov, keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa, pokiaľ sa týka zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ani rozhodnutia o náhrade škody, odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.